

Cvrčak

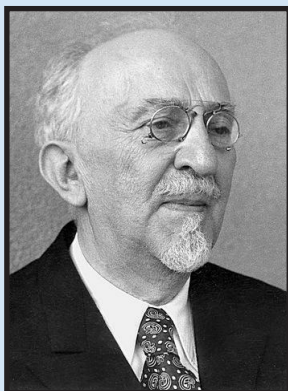
List učenika OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica

TEMA BROJA:

“JA - PODUZETNIK”

- 2 Riječ uredništva
- 3 Dogodilo se
- 5 A sad malo opširnije
- 13 Školski projekt „Ja – poduzetnik“
- 18 Život oko nas
- 20 Moje pjesme, moje slike, moji snovi
- 22 Zajedno u vjeri
- 24 Pametnica, smijalica
- 27 Put putujem

IMPRESUM

„Cvrčak“, list učenika OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, svibanj 2012., broj 9, godina IX. | Izdavač: OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, Zagrebačka 28, 33518 Nova Bukovica, tel./fax 033/564-018, e-mail: vladimirov.list@gmail.com, web: <http://os-vnazora-novabukovica.skole.hr/> | Novinari: Matej Puš, Danijel Peňov, Samanta Krajdl, Antonija Peričić, Ana Žagar, Valentina Brekalo, Ena Dujak, Anja Stjepanović, Tereza Takač, Tatjana Đuričić, Lorena Hidek, Andrea Dolovski, Irena Marušić, Barbara Stjepanović | Odgovorna urednica: Božica Filipović Veg | Glavna urednica: Ana Žagar, 7. r. | Suradnici: Vladimir Bičanić, Eva Turza Mitrović, Tanja Štefok | Grafičko oblikovanje: Vladimir Bičanić | Naklada: 100 primjeraka | Naslovnica: fotografije školskog projekta | Zadnja stranica: fotografije članova novinarsko-literarne družine | Tisak: Grafoprojekt Virovitica

Pozdrav, cvrčci!

Prošla je još jedna školska godina; nadam se da vas zanima što su ove godine radili osnovnoškolci jer su naši novinari marljivo pratili sva događanja u školi i okolici te su vam ih pokušali što uvjerljivije prenijeti šarenim slikama i bogatim tekstovima.

Deveti broj školskoga lista „Cvrčak“ promijenio je dizajn, ruho, uredništvo i suradnike, ali vas i dalje očekuju literarni i likovni radovi naših učenika, reportaže, ankete, intervjui i još mnogo toga. U ime svih učenika i djelatnika škole želim vam sretan Dan škole. Također srdačnu dobrodošlicu želimo svim predškolcima, a svim osmašima sretan i uspješan nastavak školovanja! Do sljedećeg puta: Reci: „Cvrčak!“ :)

Ana Žagar, 7. r., urednica

I ja pjevam, pjevam, pjevam zv'jezdin sjaj.
U mojoj se grudi t'jesnoj ugn'jezdio c'jeli maj.

(Nokturno, Vladimir Nazor)

RUJAN

Kažu da sve što je lijepo kratko traje. Jeste li čuli onaj dobro vam poznati zvuk? To je zvuk školskoga zvona koje nas je 5. rujna pozvalo na nove igre, nove izazove, nova saznanja nove školske godine! Nakon toplog i bezbrižnog ljeta odmah smo se pozabavili ozbiljnim temama. Naše male prvašice posjetio je djelatnik PP Slatina i naučio ih kako se valja ponašati u prometu te zašto moramo biti oprezni da bismo bili sigurni. Kako lopti i igri nije mjesto na kolniku, **Hrvatski olimpijski dan** obilježili smo – gdje drugdje, nego na našem školskom igralištu u bijelim majicama, igrama, sportom i druženjem. PŠ Miljevci sudjelovala je i ove godine 17. rujna u 4. kulturnoj manifestaciji „**Miljevački dani kukuruza**“ u organizaciji Matice slovačke Miljevci. Tako su učenici od 1. do 4. razreda pjevajući i recitirajući ovom događaju dali svoj doprinos.

LISTOPAD

U listopadu smo radili „punom parom“. Čim je granuo prelijep sunčan dan pozdravili smo jesen i to na **Svjetski dan učitelja** pritom se dobro zabavljajući. U Miljevce je stigla i Čudesna šuma, a 14. listopada obilježili smo neizostavne **Dane kruha** te zahvalili za sve plodove zemlje u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije. Hranu koju su učenici pripremili na radionicama uz pomoć svojih učiteljica blagovali su zajedno u Domu kulture Nova Bukovica. Vrijedne ručice PŠ

Miljevci koje su svoja peciva u sklopu školskoga projekta „Ja – poduzetnik“ ponudili mještanima te slučajnim prolaznicima nagrađene su kojom kunom dobrovoljnoga priloga. Svoj prilog treba dati gladnima znanja: potrcite u knjižnicu, obogatite svoju maštu i rječnik čitajući neku novu priču – počeo je i Mjesec hrvatske knjige! Sjećate se humanog grupnog djela vedrih šestaša? E, pa, naši su humanitarci 29. listopada krenuli put metropole kako bi na svečanosti u Gradskom dramskom kazalištu „Gavella“ primili priznanje za ovaj hvalevrijedan čin.

STUDENI

U listopadu započeo, a u studenom završio **Mjesec hrvatske**

knjige, a u sklopu tog događaja završio je i školski natječaj „Pjesnik u duši“ pa smo uživajući u radovima budućih pjesnika odabrali i nagradili najuspješnije. Sudjelovali smo i u natječaju Matice hrvatske – ogranak Slatina „I dok je srca bit će Krocije“. U

dobrom društvu i naoružani lijepim stihovima 7. studenog družili smo se i na **Večeri poezije**, a 15. studenog započeo je i Mjesec borbe protiv ovisnosti. 18. studenog oblaci su se nadvili nad nama i donijeli kišu – kao da je i nebo plakalo za palim borcima kojih smo se sjetili obilježavajući **Dan sjećanja na Vukovar** paleći svijeće i odajući počast poginulima za našu domovinu. Učenici sedmoga i osmoga razreda posjetili su izložbu „Slatinski kraj u Domovinskom ratu“ postavljenu u Zavičajnom muzeju u Slatini. Kako ne bismo pamtili samo tužne događaje, u goste nam je stigla lutkarica Jadranka i svojom predstavom razveselila mališane, a 22. studenog održana je glazbena svečanost kojom se ponosimo već nekoliko godina, koncert povodom blagdana sv. Cecilije.

PROSINAC

Prosinac je najslađi mjesec pa nas je „zasladio“ poklonima od **sv. Nikole** (koji nam je ove godine došao vlakom!), animiranim

filmom za male „Artur Božić“, božićnim radionicama kojima smo se pripremali za prodaju u humanitarne svrhe povodom slatkog nam Božića, a i ovogodišnji su petaši humanitarno djelovali u sklopu akcije „Proslavimo Božić zajedno“ te svojim

kolačima zasladili, a svojim pjesmama uveselili stare i nemoćne mještane Nove Bukovice. „Odradili“ smo i božićnu priredbu, a onda je došlo vrijeme za malo slatkog odmora – kraj prvoga polugodišta!“

SIJEČANJ

Da ne bismo u siječnju samo odmarali, organiziran je **Informatički zimski kamp** u kojem su od 3. do 6. siječnja mogli sudjelovati svi učenici gladni i žedni znanja i novih iskustava. Za učitelje nešto posve drugo: svi koji su mogli odvojiti malo slobodnog vremena bili su dobrodošli – uređivanje unutrašnjosti naše škole kako bismo proljeće dočekali u što ugodnijem ozračju. Nakon praznika čekali su nas prazni školski hodnici

koje je trebalo napuniti, ali i panoi koje smo uredili obilježavajući 27. siječnja **Dan sjećanja na žrtve holokausta.**

VELJAČA

Ni veljača nije bila bez događaja: treći dan ovoga mjeseca učenici od 1. do 4. razreda uživali su u animiranom filmu „Mačak u čizmama“, a započeo je i školski valentinovski natječaj za najbolju ljubavnu (ne)zgodu. Poučnim predavanjima obilježen je i **Dan sigurnijega interneta** za djecu i mlade, a uživali smo i u tradicionalnom **plesu pod maskama** te biranju najljepše/najluđe/najoriginalnije maske.

Učenici trećih razreda matične i područne škole posjetili su središte naše županije 23. veljače i vratili se puni pozitivnih dojmova. Ukazana nam je i čast ove godine biti domaćinima županijskoga natjecanja iz engleskoga jezika, a mudre narodne izreke još su se jednom pokazale nepogrešivima jer se svakako „dobro dobrim vraća“ pa smo, nakon mnogih humanitarnih djela darivanja,

sada bili darivani mi i to od strane Erste Banke i Erste Investa iz Zagreba koji su nam donirali vrijednu računalnu opremu za informatičku učionicu. **Od srca zahvaljujemo!**

OŽUJAK

Počela je Mala škola! 18 budućih prvašića vrijedno je prionulo crtanju, igranju i druženju. Kako je, i prije nego je službeno počelo, proljeće već naveliko zavlдалo u prirodi, učenici PŠ Miljevci krenuli su se uvjeriti da je ono zaista pred pragom, dok su đaci od 1. do 4. razreda matične škole ipak „igrali na sigurno“ pa pričekali kalendarski početak proljeća da bi ga 23. ožujka okupani suncem pozdravili.

Za osmaše ozbiljnije teme pa im je na pitanje „Kamo nakon osnovne škole?“ 14. ožujka pokušala odgovoriti psihologinja Snježana Prkić iz Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje. Nismo zaboravili niti **Dane hrvatskoga jezika, Svjetski dan voda...**

TRAVANJ

... **Dan planeta Zemlje**, a na samu Cvjetnicu, prvoga dana mjeseca travnja, učenice naše škole ponovno su humanitarno djelovale prodajući narcise u sklopu akcije „Cvijet za dan duže“, a sva skupljena sredstva odlaze za borbu protiv raka. I ove

proljetne praznike mogli ste nešto korisno naučiti u Maloj školi salvetne tehnike, a vrijeme radnje bilo je od 2. do 4. travnja.

Vjerovali u čarolije ili ne, na ove niste mogli ostati ravnodušni jer 11. travnja stigao je poznati mađioničar – Jozo Bozo!!! Toga dana, nakon zabavnoga druženja s Jozom-Bozom, mališani PŠ Miljevci posjetili su i Zavičajni muzej Nova Bukovica gdje su naučili mnogo o životu naših predaka i ljepoti svoga zavičaja. Stavili smo zelene naočale i krenuli u akciju! „Zelena čistka – jedan dan za čisti okoliš“ okupila je borce protiv smeća, a izabrali smo i svoju eko-patrolu koja će se pobrinuti da naš okoliš nakon uređenja i ostane čist. Krajem mjeseca nešto posve drukčije – Nova Bukovica imala je svoju prvu „pravu“ književnu večer i predstavljanje knjige. Riječ je o knjizi „Za Barbaru“ autorice i bivše mještanke Nove Bukovice Ružice Schmid Bistović.

SVIBANJ

Privodimo kraju školsku godinu, ali i školski projekt „Ja – poduzetnik“, na kojemu se užurbano i vrijedno radi. Natjecali smo se i u prometu, primili **Prvu pričest**, a cijele godine čekali i konačno dočekali ono najdraže: školsku ekskurziju! Što su sve vidjeli naši učenici, od onih najmanjih do najvećih, što ih je iznenadilo, a što oduševilo, saznat ćete čitajući ove slatke, šarene stranice našega novoga „Cvrčka“!

Božica Filipović Veg, učiteljica hrvatskoga jezika

Mjesec borbe protiv ovisnosti

Mjesec borbe protiv ovisnosti obilježavao se u našoj školi od 15. studenog do 15. prosinca 2011. godine. Na satima razrednih odjela razrednice su s učenicima obrađivale teme vezane uz prevenciju raznih oblika ovisnosti (o pušenju, alkoholu, drogi, internetu...). Sedmaši su mogli sudjelovati u pedagoškoj radionici na temu **Odluke koje donosim**, a osmaši su gledali poučan film **Što se dogodilo s Enom?** Vijeće učenika naše škole uredilo je pano na temu **Kako provodim slobodno vrijeme (bez ovisnosti)**. Učenici razredne nastave nacrtali su svoje zajedničke razredne crteže na temu igre i slobodnog vremena, a učenici predmetne nastave imali su zadatak napisati svoju razrednu pjesmu na istu temu.

Tanja Štefok, pedagoginja

Svjetski dan djece

Svjetski dan djece u našoj smo školi obilježili 18. studenog 2011. Tom su prilikom učenici predmetne nastave doznali što je Konvencija o pravima djeteta, kada je donesena i tko ju je izglasao.

Uz zanimljivu

prezentaciju naučili su kako svako dijete ima pravo na ime i nacionalnost, zaštitu od uskraćivanja identiteta, slobodu izražavanja, slobodu mišljenja, savjesti i vjerskog opredjeljenja, slobodu udruživanja i mirnog okupljanja, informacije iz različitih izvora, privatnost.

Saznali su i kako dječja prava obuhvaćaju i pravo na posebnu zaštitu (pri diskriminaciji bilo koje vrste, odvojenosti od obitelji ili oružanog sukoba), prava na obrazovanje, igru, odmor i kulturne aktivnosti, prava na život u obitelji te na zdravlje i socijalnu skrb.

Još jednom prezentacijom na temu ***Je li te nešto muči?*** učenici su imali priliku vidjeti kako žive njihovi vršnjaci u drugim dijelovima svijeta te usporediti svoja prava s pravima djece u svijetu.

*Tanja Štefok,
pedagoginja*

Sportom do zdravlja

Hrvatski olimpijski dan nacionalna je sportska manifestacija koja obuhvaća niz sportskih događanja. Osnovao ga je Hrvatski olimpijski odbor 10. rujna 1991. godine. Provodi se u suradnji sa svim sportskim udrugama i organizacijama, obrazovnim ustanovama i drugim institucijama.

Stariji učenici naše škole Hrvatski olimpijski dan obilježili su na školskom igralištu s učiteljicom tjelesne i zdravstvene kulture Verom Panić u prijedpodnevnoj smjeni, a mlađi poslijepodne sa svojim učiteljicama. Učenici PŠ Miljevci sa svojim su učiteljicama „sportirali“ prijedpodne. Bilo je tu skakanja u vreći, potezanja užeta, bacanja kamena s ramena, odbojke i nogometa.

Pobjednici u skakanju u vreći bili su Barbara i Dejan (5. r.), Tereza i Danijel (6. r.), Valentina i Kristijan (7. r.) te Samanta i Dario (8. r.). Dok su se jedni valjali po podu, drugi su bili brzi i spretni te stigli prvi do cilja.

U potezanju užeta najuspješnije su bile sedmašice, zatim osmašice, šestašice i petašice. Od dječaka prvi su bili osmaši, drugi sedmaši, treći šestaši, a posljednji petaši.

U nogometu najbolji su bili osmaši, pa sedmaši, a manje uspješni bili su šestaši i petaši. Svi smo se lijepo zabavili i družili te tako obilježili Hrvatski olimpijski dan u nadi da će biti više ovakvih sportskih susreta i druženja tijekom školske godine.

Matej Puš, 8. razred

A SAD MALO OPŠIRNIJE

I u mom mjestu Vukovar svijetli

Povodom dvadesete obljetnice pada grada Vukovara i naša se škola 18. studenog sjetila svih hrabrih ljudi koji su svoje živote dali za domovinu.

Obilježavanje smo započeli minutom šutnje za poginule branitelje u Vukovaru, ali i sve branitelje iz Nove Bukovice. To su: Božidar Ivoš, Vitodrag Maričić, Tomislav Mikić i drugi. Nakon

minute šutnje pogledali smo jedan video snimljen za vrijeme Domovinskog rata koji je prikazao strašne slike razrušenog Vukovara. Poslušali smo i prezentaciju o Vukovaru te naučili nešto i o pravima djece. Nakon toga izašli smo van zapaliti lampione koje smo donijeli te ih položili u obliku broja 20 za dvadesetu godišnjicu pada Vukovara, a onda smo se vratili na nastavu.

I učenici PŠ Miljevci obilježili su Dan sjećanja na Vukovar satom povijesti te izradom prigodnog panoa s likovnim i literarnim radovima posvećenim vojnim i civilnim žrtvama i stradanjima Vukovara. Potom su paljenjem lampiona na ulazu u dvorište škole na simboličan i dostojanstven način odali počast poginulim i nestalim Vukovarcima i pripadnicima Hrvatske vojske koji su dali živote za obranu domovine i njezine neovisnosti i slobode.

Poštujući Vukovar, njegovu žrtvu i njegove heroje, poštujemo sve nedužne žrtve i branitelje Domovinskog rata diljem naše domovine jer Vukovar nije samo grad, on je simbol svehrvatske obrane, junaštva i žrtve za neovisnu Republiku Hrvatsku. ZAPAMTIMO VUKOVAR! (18.11.1991. – 18.11.2011.)

Danijel Penov, 8. razred

Hrvatski ČA, KAJ i ŠTO

Dane hrvatskoga jezika u našoj smo školi obilježili od 12. do 16. ožujka. Prikupljali smo potrebne materijale te je svaki razred napravio

plakat. Sesti je razred izradio plakat KAJ, ČA i ŠTO i time prikazao povijest, šarolikost i bogatstvo našega jezika, dok je osmi razred uredio pano sa zanimljivostima vezanim uz Dane hrvatskog jezika, o njegovom nastanku,

osobinama i povijesnim vrijednostima.

Na panou su svoje mjesto našle slike najvažnijih priručnika, a to su: Aničev „Rječnik hrvatskoga jezika“, Brozov „Hrvatski pravopis“, Maretićeva „Gramatika i stilistika“, Broz – Ivekovićev „Rječnik hrvatskoga jezika“, „Razlike između hrvatskoga i srpskoga književnoga jezika“ autora Petra Guberine i Krune Krstića, ali i mnogi drugi. 1967. godine objavljen je i potpisan vrlo važan dokument za hrvatski jezik, a to je

„Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika“, čiji smo tekst također čuli na satu hrvatskoga jezika.

Naš je jezik u bivšim državama uvijek bio potiskivan i nije se smio koristiti u javnim službama sve do osnutka samostalne Republike Hrvatske. Učenici su se okušali i u sastavljanju pjesmica na sva tri narječja, što se pokazalo vrlo uspješnim jer je interes bio velik.

Danijel Penov, 8. razred

Tko pjeva, zlo ne misli!

Naša škola već nekoliko godina 22. studenog priređuje glazbenu svečanost u Domu kulture za sve mještane Nove Bukovice i okolice povodom blagdana sv. Cecilije. Koncert je i humanitarnog karaktera. Novac od prodaje ulaznica, odnosno čestitki koje su izradili učenici, ide u humanitarne svrhe, a ove godine prikupljen je novac doniran udruzi „Naša nada“. Sudjelovali su mnogi naši učenici iz matične i područne škole, od najmanjih do najvećih. Kako bismo se malo zabavili i povećali napetost, imali smo i „Supertalent žiri“, učiteljice Ivanu, Božicu i Sabinu.

Priredba je počela u 17 sati. Publika je bila vesela i raspjevana. Bilo je puno talentiranih pjevača i pjevačica od prvog do osmog razreda, ali i glazbenika koji pohađaju glazbenu školu. Svi su dobili izvrsne komentare, a nakon svih nastupa pred žirijem je bila teška odluka – trebalo je izabrati pobjednike. Dok je žiri odlučivao i vijećao, svojim su nas nastupom počastile „Bukovačke zvjezdice“, mješoviti mladi zbor u usponu, koji nam je otpjevao nekoliko pjesama.

Konačno, žiri nam je otkrio rezultate. Treće je mjesto pripalo Terezi Takač, učenici 6. razreda koja je dokazala svoje vještine na klaviru; drugo mjesto zauzela je Ivona Kojić (2. razred) s pjesmom Antonije Šole. Zaslužno prvo mjesto zauzeo je duet Anamarije Vuković (7. razred) i Domagoja Krpana (8. razred) s pjesmom Lane Jurčević i Luke Nižetića. Prva su tri mjesta nagrađena poklonima i pohvalnicama. Priredba je završila u 19 sati i svi su otišli kući sa smiješkom na licu. Ovogodišnji koncert bio je odličan, a sljedeće godine bit će još i bolji. Sigurni smo!

Tatjana Đuričić, 6. razred

Valentinovske (ne)zgode

Iščekujući Dan zaljubljenih (za koji SVI znamo kada se obilježava!) proveden je još jedan školski literarni natječaj. A kako je u našoj školi Valentinovo poseban događaj, svi su se dodatno potrudili te su se angažirali i u uređenju velikog panoa, a svaki je razred ukrasio svoju učionicu crvenom bojom, srcima te ljubavnim pjesmama.

Na ovogodišnji „zaljubljeni“ natječaj pristigli su mnogi radovi naših učenika, od najmanjih do najvećih, a svatko je mogao u njima uživati čitajući ih s velikog panoa u hodniku škole. Bilo je tu pregršt šaljivih i zabavnih radova. Svi su bili vrlo nestrpljivi u očekivanju proglašenja pobjednika. Kao i obično, oni najuspješniji bogato su nagrađeni, a to su: David Lehpamer i Antonio Lacković iz osmoga razreda sa zajedničkim uratkom *Kita cvijeća*, Lucija Podolski iz trećega razreda za rad *Srce srcu* te Željko Nikić, učenik trećega razreda iz PŠ Miljevci za svoj rad *Bio sam prodavač u prodavaonici smijeha*.

Najuspješnija u pisanju rada na stranom jeziku bila je Ena Dujak,

učenica 7. razreda, s tekstem na engleskom jeziku.

Antonia Peričić, 8. razred

Natjecanje Crvenog križa

Ove godine svoje su znanje dokazali Danijel Penov, Samanta Krajdl, Antonia Peričić, Ana Žagar i Valentina Brekalo (učenici 8. i 7. razreda) sudjelujući u natjecanju Crvenoga križa. Na natjecanje su krenuli da bi vidjeli nešto novo, postigli zadovoljavajuće rezultate i, naravno, naučili osnove pružanja prve pomoći ozlijeđenoj osobi. Sa svojim mentorom Đorom Đorđevićem redovito su odlazili na predavanja i praktične vježbe koje su im stručnjaci – liječnici na najbolji

način pokušavali predočiti. Uz organizirani prijevoz, niti učenje nije bilo problem. Vježbalo se u prostorijama Crvenog križa u Slatini. Bilo je tu i zabave i stjecanja novih poznanstava, a sve da bi skratili vrijeme čekajući općinsko natjecanje koje se održalo 24. ožujka 2012. godine u Osnovnoj školi Voćin u Voćinu. Tijekom natjecanja provjeravalo se teorijsko znanje – prva pomoć, povijest i djelovanje pokreta Crvenog križa, Ženevske konvencije i ljudska prava, ali i praktično – znanje i vještine pružanja prve pomoći. Naši su učenici osvojili izvrsno 4. mjesto! No, još više od plasmana bilo je bitno sudjelovati i steći nova znanja, a onda dolazi zasluženi osjećaj ponosa i zadovoljstva samim sobom!

Valentina Brekalo, 7. razred

VRIJEDNE RUKE, MALO MUKE:

Uređenje naše škole započelo je desetak dana prije početka drugoga polugodišta. Dakako, u tome su pomogli i neki vrijedni učenici, ali i marljivi učitelji. Učiteljice razredne nastave izabrale su boje za pojedine razrede.

Prvi dan novoga polugodišta, kada su učenici zakoračili u školu, na prvi im je pogled sve izgledalo blijedo i ispijeno, poput bolnice. Kada su osmaši zakoračili u svoju učionicu, bili su pomalo razočarani jer je njihova učionica bila jedna od preostalih još neuređenih. Bili su tužni i osjećali su se izostavljenima, ali onda su saznali da je i učionica petoga razreda bila još neuređena. Idućega tjedna počelo se s uređenjem preostalih učionica. Osmaši su se ugodno iznenadili. Vidjeli su i da je izreka „šećer dolazi na kraju“ istinita jer, iako su najduže čekali na renoviranje, njihova je učionica izgledala najljepše. Ili se to njima samo tako činilo?

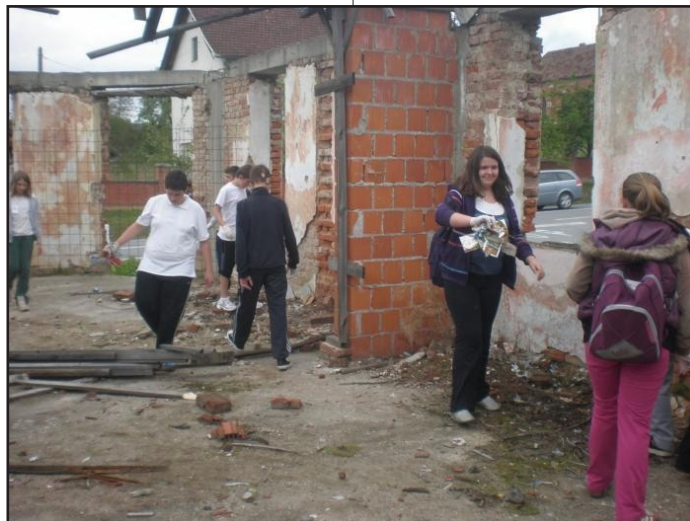

Zelena čistka u Novoj Bukovici

Kako bi obilježili Dan planeta Zemlje te upozorili na probleme onečišćenja i potrebu očuvanja prirode, Osnovna škola Vladimira Nazora Nova Bukovica sudjelovala je sa svojim učenicima u ekološkoj akciji „Zelena čistka – jedan dan za čisti okoliš“. Pripremali smo se za ovu akciju već na sam početak proljeća kada su učenici donosili sadnice cvijeća i ukrasnog grmlja koje su posadili u školsko dvorište. U petak, 20. travnja 2012.

godine organizirano je čišćenje okoliša, u kojem su sudjelovali učenici 6. razreda. Sa svojim su učiteljicama

nije baš pohvalno jer čist je okoliš ipak puno zdraviji i ljepši. No, ovom smo akcijom dali svoj prilog u

krenuli u borbu za ljepšu prirodu te nakupili podosta smeća čisteći autobusna stajališta u središtu općine, što

zaštiti prirode te ondje postavili i plakate kao i savjete o važnosti recikliranja. Svatko radije vidi svoje mjesto ukrašeno

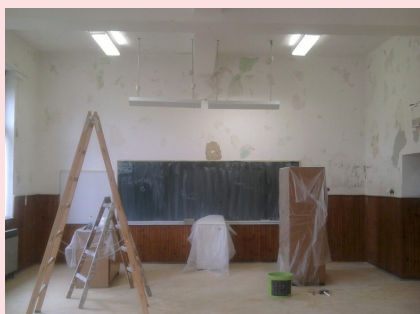
zelenom travom i šarenilom cvijeća, a ne smeća. Treba imati na umu da Zemlju moramo čuvati jer ju ne posjedujemo, već smo ju samo posudili od budućih generacija. Kako bi se rezultati ove akcije vidjeli što duže, izabrali smo i eko-patrolu koja se brine da očišćeni okoliš takvim i ostane, a za to su zaduženi učenici osmog razreda Antonio Lacković i Ivan Bilavčić.

„Čist okoliš je pravo i obveza svih nas. Jedino biće koje stvara otpad je čovjek, a njegovo neodgovorno ponašanje dovest će u pitanje opstanak svih. Uključimo li se svi u kampanju za čist okoliš omogućit ćemo bolju budućnost, i nama, i budućim generacijama.“

Josip Žalik, 6. razred

NOVA ŠKOLA, LIJEPA DO BOLA!

Unutrašnjost škole prije uređenja

Radovi su pri kraju...

Kada je uređen i posljednji kutak, učenici su postali puno vedriji i veseliji jer im je škola napokon bila lijepa i šarena. Još smo jednom uspjeli dokazati da, iako smo mali, vrijednim radom možemo puno toga ostvariti.

Samanta Krajdl i Antonia Peričić, 8. razred

Još jedan zajednički Božić

Sjećate se da su učenici šestoga razreda za Božić organizirali humanitarnu akciju „Za Božić niste sami“? Naše vrijedne mame ispekale su kolače, a mi smo izrađivali božićne čestitke. Tako smo te kolače i čestitke podijelili usamljenim bakama i djedovima. Razrednica nas je prijavila na „Plavi telefon ili NiPetniŠest“.

Kada smo saznali da smo pozvani na dodjelu nagrade u Zagreb 29. listopada 2011. godine, bili smo presretni. S nama u Zagreb išle su i naša bivša knjižničarka Sanja i tajnica Mirela, a naravno i naša razrednica – bez nje ništa! U busu smo se odlično zabavljali. Dodjela nagrada održala se u Zagrebačkom kazalištu „Gavella“. Svi smo se lijepo smjestili i večer je započela. Naši voditelji bili su Luka Nižetić i Zlata Muck. Nagradu su u ime cijelog razreda primili Anja i Domagoj, koji su cijelo vrijeme bili na pozornici s ostalim nagrađenim učenicima. Od poznatih osoba vidjeli smo još i

Marija Valentića, Marcelu Oroši, Sanju Doležal te Enisa Bešlagića. Bilo je i nekoliko pjevača koji su nam uljepšali ovu humanitarnu večer: Kim Verson, Bojan Jambrošić i Jacques Houdek. Nakon predivnog programa krenuli smo kući. Pjevali smo pjesme, pričali strašne priče... Time nam je vrijeme brzo prošlo. Kući smo došli oko pola dva. U Zagrebu smo se odlično proveli. Mogli bismo to i ponoviti. To nas samo može potaknuti da činimo još dobrih djela te na ista potičemo i ostale svoje prijatelje. Svi smo ponosni što smo postigli tako velik uspjeh!!!

Ove godine generacija petaša nastavila je humanitarnu akciju „Proslavimo Božić zajedno“ jer dobar duh Božića uvijek živi u našoj školi. Učenici 5. i nekoliko učenika 6. razreda u ulozi voditelja, uz pratnju učiteljice Ivane i knjižničarke Eve posjetili su starije i nemoćne žitelje Nove Bukovice. I ove su ih godine darivali finim

kolačima, jabukama, božićnim ukrasima te prigodnim čestitkama koje su sami izradili. Vesele povorke prosinačku su

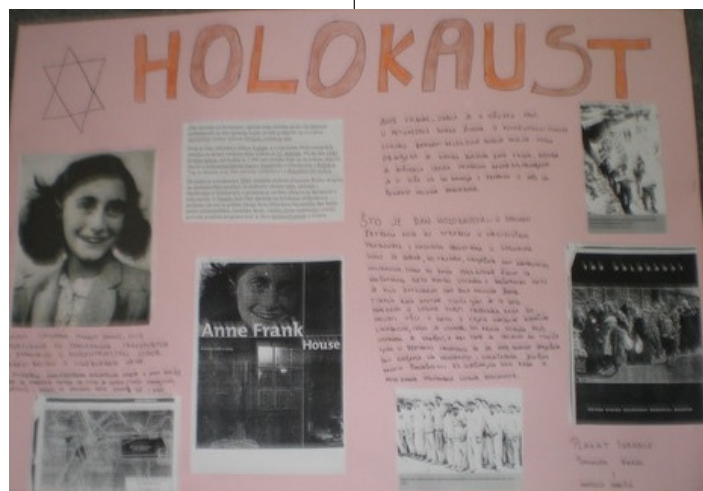
hladnoću tjerale božićnim pjesmama i dobrim raspoloženjem.

Tereza Takač, 6. razred

I naša se škola sjeća holokausta

27. siječnja datum je poznat u svijetu kao Dan sjećanja na žrtve holokausta. Radi se o žrtvama koje su bile

obilježio holokaust na svoj način, ali 8. razred, budući da ove školske godine uči o tome, najviše se pozabavio ovom temom na satu povijesti te hrvatskoga jezika. Za početak su imali kratak razgovor na temu ovog strašnog čina, a nastavili su gledanjem dokumentarnog filma „Put koji sam prošao“ – istinito svjedočenje bivšeg logoraša Otta Konsteina. Za sat povijesti izradili su plakat o holokaustu, a

mučene, a to su većinom pripadnici židovske vjere. Holokaust je iza sebe ostavio trajne posljedice. Računa se da je u njemu ubijeno 5,3 do 6 milijuna ljudi.

Kako se takve stvari nikada ne bi zaboravile i kako bi odali počast onima koji su se za svoju vjeru borili i do smrti, svake godine tradicionalno se prisjećamo ovog događaja. U našoj su školi učenici slušali razna predavanja na satima razrednoga odjela, hrvatskoga jezika i povijesti. Svaki je razred

gledali su i dokumentarni film. Tu je i lektira za osmaše, „Dnevnik Anne Frank“, u kojoj su saznali kako je ove strahote proživljavala njihova vršnjakinja, djevojčica koja je također bila žrtva holokausta, a umrla je u 15. godini života. Prisjećanje na ovaj događaj, koji je dio ljudske povijesti, a ne mašte, otvorilo nam je oči da spoznamo koliko smo sretni što danas imamo potpunu slobodu i koliko to malo cijenimo.

Valentina Brekalo i Ana Žagar, 7. razred

S tuđom maskom lakše se živi

Obilježili smo maskenbal. I ovoga puta ludo i nezaboravno, kako to u pokladama i treba biti. Na pokladni utorak, 21. veljače 2012. god. održala se nastava pod maskama. Učenici i učitelji koji su željeli maskirali su se te tako maskirani bili na nastavi. Zabavljali smo se najviše što smo mogli, bili smo veseli i razigrani, baš kao pravi cvrčci. I naravno, nemojte misliti da nismo imali ples. Održao se u velikoj učionici, posljednji sat. Nakon šarenog plesa i zabave, birali smo najbolju masku. Nije bilo lako: povjerenstvo se namučilo jer su si učenici ove godine zbilja dali truda u ostvarivanju što bolje maske.

Prvo mjesto osvojila je „najljepša djevojka“ u školi, „Ivana Gecan“. Drugo mjesto osvojila je Manuela

Križetić, najpoznatija vještica u okolici Nove Bukovice, a treće je mjesto osvojio Danijel Zebec, naš novi Steve Urkel. Oni su kući otišli s pohvalnicama i poklonima. Čestitamo najboljim maskama!

Nećemo zaboraviti ni ostale učenike koji su se potrudili, i vama od sveg srca hvala na trudu, više sreće želimo sljedeći put. Za kraj evo

još jedne vijesti: u sklopu ovogodišnjega projekta „Ja – poduzetnik“ učenici su imali zadatak da kod kuće (uz pomoć mama) ispeku pokladnice (krafne). Pokladnice su zatim prodavali po selu ljudima koji ih nisu imali mogućnosti ispeći. Učenici koji su u tome bili najuspješniji, nagrađeni

su. Najviše su skupili učenici 5. razreda koje je njihova razrednica, Ivana Đurasek, nagradila raznim slatkim poklonima.

PŠ Miljevci također je veselom maskiranom povorkom, koju su činili učenici sa svojim učiteljicama, na pokladni utorak obišla ulice Miljevaca. Bilo je tu humora, a originalnim i kreativnim maskama razveselili su mještane svih dobnih skupina koji su izašli iz svojih kuća da ih pozdrave. U znak zahvalnosti, učenici su im dijelili pokladnice koje su ispekle vrijedne mame i bake, a donirani su im prilozima za financiranje školske ekskurzije. Ovo je malo pokladno veselje donijelo toplinu u naša srca u hladne zimske dane.

*Valentina Brekalo,
7. razred*

Posjet središtu županije

Realizirana je terenska nastava u središte Virovitičko-podravске županije. Veliko oduševljenje dijelilo je 5 učenika 3. razreda PŠ Miljevci u pratnji učiteljice Jasminke Stošić i 13 učenika matične škole u pratnji učiteljice Marije Peček. Prije 9 sati sjedili smo u županijskoj vijećnici i čekali početak sastanka

koji je održala gđa Sirovica iz jednog od 6 upravnih odjela koji upravljaju i brinu o našoj Županiji. Između 13 grbova općina naše Županije pronašli smo i grb Općine Nova Bukovica na što smo bili jako ponosni. Pogledali smo 4-minutni spot o Županiji koji nas je sve oduševio!

S poklonima i osmijehom odlazimo iz zgrade Županije do gradskoga kazališta. Pogled nam odvlači prekrasan dvorac Pejačević koji je pravo srce grada Virovitice. Visokim stepenicama žurno smo se popeli razgledati što dvorac krije i tamo pronašli gđicu Anamariju koja nam je pokazala trenutnu postavu izložbe „Tko nosi - ne prosi“. Razgledavanje muzeja i svih zanimljivosti potrajalo je duže nego smo predvidjeli pa smo žurno otišli u Crkvu sv. Roka gdje nam je fratar Krunoslav pokazao nezaobilaznu zbirku koja je od prošle godine otvorena za javnost. Još smo htjeli uživati u razgledanju bogatstava muzeja i u samom ozračju koje odiše mirom i sabranošću, ali smo se morali zahvaliti i krenuti u gradsku knjižnicu.

A SAD MALO OPŠIRNIJE

Puni dojmova, pomalo umorni i gladni, razgledali smo raskoš gradske knjižnice i uživali u ambijentu. Nakon toga krenuli smo prema autobusu. Posjet pekarnici, ručak i put kući.

Zahvaljujemo svima koji su nam omogućili da ovo naše putovanje bude prava radost druženja i znanja.

Marija Peček, učiteljica 3. razreda

Čarobni štapić Jozе Boze

U našu je školu, 11. travnja, stigao poznati mađioničar Jozo Bozo. Nitko ga nije vidio, no odjednom, odnekud se stvorio pred nama. Bilo je to... pogađate: čarobno! Jozo Bozo bio je dva puta pozvan i u Bijelu kuću, k američkoj predsjedničkoj

obitelji. Početak predstave bio je ovakav: morali smo snažno pljeskati kako bi Jozo Bozo ušao. To nam je zbilja zagrijalo dlanove! Odmah je započeo s trikovima, a u tome su mu

pomagali i njegovi osobni pomoćnici, učenici naše škole.

Nakon malo čarobiranja koje nas je ostavilo bez daha, ispričao nam je poučnu priču o prijateljstvu i naučio nas

njegovoj vrijednosti. Izvodio je još mnogo trikova kojima smo se svi čudili, te slušali njegove smiješne šale. Na kraju predstave svatko je za uspomenu na ovaj susret dobio čarobnu ribicu koja otkriva posebnosti osobe

koja ju drži u ruci.

Bilo je odlično i svi smo se dobro zabavili žaleći što nije trajalo i duže.

*Marijan Škrnički,
4. razred*

Još jednom na LiDraNu

Učenica 7. razreda naše škole, Valentina Brekalo svojim sastavkom pod nazivom „Razmisli i ti!“ predstavljala je našu školu na smotri literarnih, dramskih i novinarskih radova (LiDraNo) u Virovitici.

Kada i gdje se održala ta smotra?

- Smotra se održala 27. veljače 2012. u prijepodnevnim i poslijepodnevnim satima. Sve se odvijalo u vrlo lijepoj osnovnoj školi Ivane Brlić-Mažuranić u Virovitici.

Kako ste proveli dan?

- Bilo je stvarno lijepo. Upoznala sam nove prijatelje iz drugih škola, vidjela sam njihove izvedbe i stekla novo iskustvo. Neke su mi se svidjele, a neke baš i nisu, ali vjerujem da su se svi trudili i da ih sve treba pohvaliti! O ukusima se ne raspravlja, zar ne? **Jeste li imali organiziran prijevoz i objed?**

- Da, sve je bilo organizirano. Moram reći da je hrana bila izvrsna. Imali smo hamburger, pomfrit i Coca-Colu, mljac!

Jesi li imala učiteljsku pratnju?

- Sa mnom je išla učiteljica hrvatskoga jezika, Božica Filipović Veg, ali smo se dosta vremena družili s našom knjižničarkom Evom Turza Mitrović koja je vodila učenicu iz škole u Zdencima.

Imaš li komentar na kritike povjerenstva?

- Ne slažem se s njihovim komentarima jer nisu shvatili temu i poruku sastavka, nisu poštivali slobodu pisanja. Bez obzira na to, dobro sam ih podnijela jer mislim da ti ljudi ipak znaju što rade i svaka prepirka s njima bila bi nepotrebna.

Jesi li zadovoljna svojim sastavkom ili bi nešto mijenjala?

- Zadovoljna sam sastavkom, a i moji učitelji i prijatelji su. Uvijek se nešto može promijeniti, ali ja bih bolje da ostane ovakav kakav je.

U sastavku govoriš o problemu s odraslima koji ne slušaju djecu i njihove savjete. Smeta li ti to i u stvarnosti? Poduzimaš li što u vezi toga?

- To mi poprilično smeta. Dosad nisam poduzimala ništa, ali tko zna?! Jednom će vjerojatno biti drukčije, a dotad mogu svoje misli iznositi na papiru i nadati se da će ih netko pročitati.

Preporučuješ li i ostalim učenicima da se potrudite te da i oni sudjeluju u ovom natječaju?

- Naravno. Nemaju što izgubiti, a na dobitku su svakako. Možda ne osvoje nikakve nagrade, ali pisanje zna biti zabavno i to je stvarno razbibriga.

Intervju osmislila i pitanja postavljala: Ana Žagar, 7. razred
Odgovarala: Valentina Brekalo, 7. razred

Med i mlijeko naših OPGovaca

U sklopu projekta „Ja – poduzetnik“, učenici drugoga razreda u pratnji svoje učiteljice Lidije Medved posjetili su poljoprivredna gospodarstva obitelji Teodorović i Kiš. Gospodin Branko bavi se proizvodnjom meda, a gospođa Marijana uzgojem ovaca. O pčelama su saznali puno toga: kako se hrane, liječe, roje, prave med, prezimljuju... Vidjeli su kako se prave košnice, a čak su i sami pripremali saće i vrcali med.

Učenici su bili presretni kada im je striček Branko dao da probaju pčelarska odijela. Jako su im se svidjela!

Naučili su da postoji više vrsta meda, a za poklon svi učenici dobili su bočicu slatkog bagremova meda. Mmmm, mljac!

Na putu prema farmi ovaca posjetili su pčelinjak obitelji Maksimović. Zaključili su da je to pravi pčelinji velegrad.

Na ulasku u „ranč“ dočekala ih je

teta Marijana. Ona ih je poučila što se sve radi oko ovaca. Osim svakodnevnog hranjenja ili ispaše, ovce se moraju stalno nadzirati. I one su sklone obolijevanju.

Moraju se svake godine strizati i redovito obrezivati papci.

Djeca su se veselila igri s janjcima. Brižni domaćini počastili su

ih mliječnim i suhomesnatim proizvodima od ovaca, a djeci je vrlo zanimljiva bila i vožnja traktorom.

Sat likovne kulture iskoristili su za izradu ovčica od vune, a sat TZK igrom na obližnjem dječjem igralištu.

Da bi se na skroman način zahvalili, svojim su domaćinima poklonili vlastoručne radove u tehnici dekupaža.

Da ovakav način rada nije samo zabavan, nego i vrlo edukativan potvrdili su učenici i svojim domaćim uratcima.

*Lidija Medved,
učiteljica 2. razreda*

Plodovi slavonske zemlje

Kako živimo na selu, a u sklopu projekta pružila nam se prilika, željeli smo nešto više naučiti o životu poljoprivrednika. Tako smo dana 26. travnja 2012. godine krenuli put Brezika na OPG Josipa Škrničkog. Okupili smo se u školi i krenuli oko 14 sati. Put do Brezika nije bio dug, išli smo polako, ali sigurno. Vlasnik poljoprivrednog gospodarstva, Josip Škrnički dočeka nas je zajedno sa svojom obitelji. Gospođa Vesna i baka Anica odmah su nas okrijepili sokom te ukusnim kiflicama koji su nam vratili snagu. Kada smo se malo odmorili, krenuli smo u obilazak. Prvo smo vidjeli kombajne i ostale strojeve pomoću kojih se obavljaju poslovi u poljoprivredi. Svatko je od nas mogao sjesti u kombajn i doživjeti kako je voziti se u tako velikom i snažnom stroju.

Nakon toga nam je baka Anica pokazala kako se na selu ručnom kosom kosi trava, a tom istom travom zatim smo nahranili male, pahuljaste ovčice. Gospodin Josip pokazao nam je kako se priprema zemlja za sjetvu, ali smo imali prilike vidjeti i samo sisanje

kukuruzu.

Nakon naporene sjetve, red je došao da se pomuze krava, a svi koji su željeli mogli su se okušati i u tom poslu. To je bilo prilično smiješno jer nitko od nas dosad nije imao priliku musti kravu.

Kako je čistoća pola zdravlja i to svi znaju, ušli smo u kuću temeljito oprati ruke, a zatim smo se okušali i u izradi sira. Baka Anica stavila je grijati mlijeko, a gospođa Vesna poslužila nas je šunkom i sirom. Dok se mlijeko grijalo, učili smo štrikati i

presti vunu. Tada je mlijeko bilo spremno za sirilo.

U čekanju da se mlijeko pretvori u sir, otišli smo na OPG Marina Špoljara. Ondje smo vidjeli stado ovaca te dva mala janjića stara tek dva dana, za koja pretpostavljate da je svatko od nas htio uzeti u naručje. Jednom

smo janjetu čak nadjenuli ime Janko.

Vratili smo se kod bake Anice i saznali kako se oblikuje sir koji smo nakon izrade degustirali. Mmmmmm, bio je prefin!

Pozdravili smo se s domaćinima, zahvalili im na gostoprimstvu i polako krenuli svojim kućama prepuni dojmova!

*Ana Škrnički i Marijan Škrnički,
4. razred*

Prvašići upoznaju obrte

U sklopu školskoga projekta „Ja – poduzetnik“, učenici 1. razreda matične škole zajedno sa svojom učiteljicom Marijom Vencl, posjetili su frizerski salon

„Mirjana“ i trgovinu mješovitom robom „Fortuna“.

U frizerskom salonu srdačno nas je dočekala vlasnica Mirjana Škrnički, pokazala nam unutrašnjost salona i upoznala

nas s alatom i priborom koji koristi u svom radu. Po želji nam je napravila maštovite frizure koje su nam se jako svidjele. Zahvalili smo joj na trudu i poželjeli još mnogo lijepih frizura u budućem radu.

U trgovini mješovitom robom „Fortuna“ dočekala nas je prodavačica teta Danijela i pokazala police na kojima

se nalazi raznolika roba za prodaju. Najviše nam se svidjela polica sa slatkišima i sokovima.

Vlasnik trgovine počastio nas je sladoledom koji nas je ugodno osvježio jer smo već pomalo bili i umorni.

Puni dojmova, sretni i zadovoljni vratili smo se u školu i s ponosom

pokazali svoje nove frizure ostalim učenicima.

Mmmm, što to tamo miriše?!

Područna škola Miljevci, u sklopu obilježavanja Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje, organizirala je prodaju svojih pekarskih proizvoda za štandom nedaleko od škole. Najprije su učenici uz veliku pomoć svojih mama i baka ispekli razne vrste peciva, pogača, tradicijskih kolača i kruha te ih donijeli u školu, a vođeni tijekom cijele godine poduzetničkim duhom školskoga projekta „Ja – poduzetnik“

u dogovoru su sa svojim učiteljicama Jasminkom Stošić i Marinom Kordi te iste proizvode prodavali mještanima u petak, 14. listopada 2011. na dva lokaliteta u Miljevcima (kod mjesnih trgovina). Izloženim krušnim proizvodima i kolačima mališani su nudili prolaznike koji su rado zastali

vidjeti što djeca nude, a čak je i one s kraja sela domamio predivan miris svježih proizvoda. Svi su ovi dobri ljudi ostavili djeci i pokoju kunu dobrovoljnog priloga.

Sve preostale proizvode učenici

Alen Šafranko, 4. razred, PŠ Miljevci

su podijelili starijim i nemoćnim mještanima Miljevaca koje su posjetili u njihovim domovima i time im uljepšali dan. Radosni i ponosni učenici gotovo da su odlepršali svojim domovima pjevajući „Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može!“

I još...

Oni stariji učenici nisu trebali budno oko svojih razrednica da bi se malo više zainteresirali za poduzetništvo u svom kraju. Tako su organizirani u manje skupine posjećivali vlasnike obrta i svoje dojmove i saznanja prenijeli urednicima školskoga lista koji će iste vjerno, slikom i tekstom predočiti svojim dragim čitateljima.

Skupina učenika 6. razreda posjetila je OPG Dalibora Šimića te su u razgovoru s vlasnikom ovog gospodarstva saznali kako je obrađivati 150 hektara zemlje te da je vrlo teško uz to baviti se još nekim poslovima. Iznenadili su se spoznajom da je posao poljoprivrednika rad koji traje 0-24 h, ali i da sav taj napor te novac koji čovjek uloži može odnijeti jedna vremenska nepogoda u svega 15 minuta! OPG Dalibor Šimić za svoj rad na poljima koristi 9 traktora, 4 kombajna te ostale priključke poput, na primjer, prskalice, tanjurače, sijačice, plugove i sl. Kako gospodin Šimić nema zaposlene radnike, sav posao obavlja sam, uz tek povremenu pomoć svoje obitelji. Na pitanje: Zašto baš poljoprivreda, iz ljubavi ili potrebe?, Dalibor je iskreno odgovorio da ga ne vodi ljubav prema ovome poslu, već to, nažalost, radi jer se raditi mora da bi se preživjelo, a nema drugog izbora jer je u današnje vrijeme sve teže pronaći posao. To je naše učenike potaknulo na razmišljanje o izboru svog budućeg zanimanja, a nikada

nije naodmet što ranije početi razmišljati o tome.

Pripremajući se za veselu veljaču, a razmišljajući uvijek poduzetnički, naši su učenici i učitelji došli do zanimljivog prijedloga prodaje pokladnica mještanima Nove Bukovice i okolice. Najprije su u toplini svoga doma pripremili ove poslastice, a onda je bilo vrijeme promovirati svoje proizvode i pokušati prikupiti čim više sredstava od prodaje istih. Učenici koji su bili poduzetnički najuspješniji te prodali najveći broj pokladnica bili su i sami simbolično nagrađeni kako bi se uvjerali da se sav trud u životu isplati te da samo vrijednim radom dolazimo do rezultata napretka.

Dok su se neki u okrilju svoga doma odmarali, drugi su radili... Tijekom proljetnih praznika naši su učenici imali priliku naučiti i što je to decoupage (dekupaž).

Svi koji su imali dobru volju i malo slobodnog vremena bili su dobrodošli. Tijekom tri dana

sudionici radionice izrađivali su kreativne predmete koje su zatim učenice 7. razreda prodavale brojnim zainteresiranima ispred crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici povodom Uskrsa. Uspjeli smo prodati gotovo sve rukotvorine. Bravo!

Tijekom pripreme za božićne blagdane i nadolazeću prigodnu priredbu u Domu kulture Nova Bukovica, u prostorima škole organizirane su brojne radionice na kojima su vrijedne ručice naših učenika, ali i mama i baka te učiteljica izrađivale čestitke, božićne ukrase i mnoge druge predmete koji su zatim prodani neposredno prije dječjih nastupa. Ovim prodajnim izložbama i kreativnim radionicama ostvarili smo zadani cilj, a to je uputiti učenike u stvaralačke proizvodne i prodajne vještine (promovirati poduzetništvo i razvoj poduzetničkih kompetencija) te užoj i široj zajednici prezentirati učenička kreativna i poduzetnička dostignuća.

Čim je toplije vrijeme stalo zimi na rep i potjeralo ju iz naših krajeva, krenulo je i intenzivnije posjećivanje obrtima na području naše općine. Viši su razredi vrijedno obilazili privatnike koji su unatoč brojnim obvezama strpljivo i rado odgovarali na njihova pitanja. Naši su učenici posjetili još i OPG Ivana Sobola iz Miljevaca, koji obrađuje 65 hektara zemlje proizvođači kukuruz, soju i pšenicu te koseći livade skuplja sijeno za ovce. Posjeduje također i sve strojeve potrebne za ovaj posao te uz pomoć roditelja i supruge uzgaja ovce i kokoši hrvatice. Ivan nam je otkrio sav napor ovoga posla jer u vrijeme žetve radi se od svitanja do kasno u noć. Ovim se poslom bavi već 10 godina, ali današnjim stanjem i poskupljenjem nije zadovoljan jer je sve teže prehraniti obitelj i održati posao.

Skupina učenika posjetila je i poduzetnika Franju Halasa koji u Breziku, osim što se bavi poljoprivredom te ima 12 radnika koji mu u tome pomažu, posjeduje još i 20 ovaca, 2 muflona i muflonku, 1 jelena, 10 krmača, 50 prasaca i 2 noja. 120 hektara zemlje obrađuje (zajedno sa svojim radnicima) pomoću 10 traktora i brojnih priključaka.

Sličan je i posao poljoprivrednika Slobodana Stjepanovića, koji se ovim poslom bavi od 1997. godine te obrađuje 130 hektara poljoprivrednih površina. Od usjeva tu su najčešće pšenica, kukuruz, soja i suncokret, a u uzgoju ovih ratarskih kultura pomaže mu jedan zaposlenik te 7 traktora.

"Mirisna Bukovica"

Učenici trećega razreda matične škole odlučili su svoj dio posla u sklopu projekta „odraditi“ posjetima bivšim učenicima naše škole, Tomislavu Derešu te vlasnici cvjećarnice Camellia: Silviji Martinković.

Naime, Tomislav Dereš svojim je radom upotpunio mnoga područja našega mjesta: od rada u Općini, stalnog služenja pri oltaru u crkvi, rada s ministrantima, rada u DVD-u, suradnje s našom školom te još mnogo ostalih poslova koje Tomislav obavlja, našoj je dječici mogao služiti samo kao primjer i uzor mještanina Nove Bukovice. Poštovani Tomo, učenici trećeg razreda ovim ti putem zahvaljuju!

No, kakva bi naša Bukovica bila da nema cvijeća?! Za mirisan zrak oko škole pobrinula se još jedna bivša učenica, Silvija Martinković, poduzetnica okružena lijepim i mirisnim poslom. Drage je volje otvorila svoja vrata i našim trećeašima ugostivši ih u svojoj cvjećarnici „Camellia“ gdje im je pokazala kako se slaže buket cvijeća kojim želimo obradovati dragu i voljenu osobu. Naučili su i kako napraviti poklon iznenađenja za naše najmilije. Oduševljeni ovim posjećeni

poduzetnicima, učenici trećeg razreda složno su zaključili: „Toliko smo toga naučili da smo odlučili primjerom svjedočiti i biti na korist našoj zajednici, baš kao i naši poduzetnici kojima želimo svu sreću!“

Tijekom cijele godine vrijednim smo radom željeli ostvariti ciljeve ovoga školskoga projekta integriranjem i uključenjem učenika u poduzetničke i gospodarske procese društveno-ekonomske sredine u kojoj naša škola djeluje; željeli smo i nastojali uputiti učenike da razgovorom s poduzetnicima steknu neka osnovna znanja i predodžbe o tržišnoj ekonomiji u svrhu stvaranja prihoda namijenjenih novim razvojnim projektima naše područne škole, ali povrh svega cilj je ovoga projekta bio u učenicima stvoriti potrebu i svijest o nužnosti humanitarnog i karitativnog djelovanja u lokalnoj zajednici.

Tekstovi i fotografije: Marija Vencl, učiteljica 1. r., Lidija Medved, učiteljica 2. r., Marija Peček, učiteljica 3. r., Terezija Vencl, učiteljica 4. r., Božica Filipović Veg, učiteljica hrvatskoga jezika

“BUKOVAČKE ZVJEZDICE”

„U Bukovici se uvijek lijepo pjevalo“ – riječi su gospodina Mate Fišera koji predvodi zbor „Bukovačke zvjezdice“ i pridonosi ljepoti zvuka sviranjem osebujnoga, ali već pomalo rijetkoga instrumenta harmonike. Ideja za osnivanje zbora nastala je spontano tijekom svakodnevnoga druženja. Pokazali su svoje umijeće pred nekolicinom sumještana koji su pohvalili njihovu izvedbu te ih ohrabрили za nastavak rada, a to im, dakako, nije teško palo.

„Bukovačke zvjezdice“ (ovo im je samo privremeno ime!) broje 24 pjevača. Zbor ne poznaje dobne granice. Cilj je zbora oživljavanje starih zavičajnih pjesama kao što su „Lipa mirisna“, „Dobra večer, Kato“, „Hladan vjetar poljem piri“... Osim zavičajnih zbor pjeva i dalmatinske, slavonske, crkvene i mnoge druge pjesme. Sastaju se prema dogovoru, otprilike svakih 14 dana.

Svoje pjevačke sposobnosti pokazali su nam nastupajući prigodom božićne školske priredbe i povodom koncerta za sv. Ceciliju u Domu kulture u Novoj Bukovici. Uvijek su nam dragi gosti na školskim priredbama i radujemo se njihovim novim nastupima.

Tereza Takač, 6. razred

HUMANITARCI PONOVO NA DJELU

Još jedna u nizu humanitarnih akcija. Početkom travnja Hrvatski Crveni križ i Crveni križ Slatina u suradnji s našom školom i Udrugom žena „Bukovica u srcu“ i ove je godine na već uobičajeni način organizirao tradicionalnu akciju prodaje narcisa za borbu protiv raka pod nazivom „Cvijet za dan duže“. Učenici naše škole imali su jednostavan zadatak: prikupiti što više narcisa koje su donijeli u petak u školu gdje su se skupljali za prodaju. Prikupljeno su cvijeće prodavale naše volonterke Ana Žagar i Valentina Brekalo (7. razred), za štandom koji su uredile članice Udruge žena na samu Cvjetnicu ispred crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici.

Sav prikupljeni prilog koji je namijenjen prevenciji i ranom otkrivanju opake bolesti – raka dojke, gospođa Slavica Čizmar predala je predsjedniku Crvenog križa Slatina, Vlatku Jelenčiću koji je zahvalio svim mještanima na njihovom humanitarnom činu.

Valentina Brekalo, 7. razred

POVIJEST ŽUPE NOVA BUKOVICA

Davne 1334. godine spominje se župa „Santorum Cosme et Damiani de Bocuha“ u najstarijim popisima Zagrebačke biskupije koja se nalazila na području današnje Donje Bukovice. U drugom popisu Zagrebačke biskupije od 1501. godine spominje se mjesto „Bakocza“. Bukovica je u srednjem vijeku imala tvrđavni grad u čijem se središtu nalazila stara bukovačka crkva. Za vrijeme turskog vladanja crkva je bila porušena. Od 1786. godine građena je nova crkva u kojoj se vršilo bogoslužje sve do 1904. godine. Prvi odbor za osnivanje samostalne župe sastao se u Virovitici 1812. godine i te je godine osnovana župa. Tada je dogovoreno da župi Nova Bukovica pripadnu sela Kozice i Mikleuš.

Od 1812. do 2012. godine u ovih naših 200 godina postojanja Župe, primjećujemo da se mnogo toga promijenilo, ali ljubav i vjera u Boga ostala je ista, odnosno svakim danom sve veća i jača.

Lucija Podolski, 3. razred

BUKOVAČKA KNJIŽEVNA VEČER

U Novoj Bukovici održana je književna večer i predstavljanje knjige autorice Ružice Schmid Bistrović pod naslovom „Za Barbaru“. Svi zaljubljenici u književnost, ali i u svoju zavičajnu vezu s prošlošću i precima mogli su 21. travnja od 18 sati u Domu kulture uživati u ljepoti žive riječi bivše mještanke Nove Bukovice koja je u svojoj knjizi istaknula upravo neraskidivu vezu sa zavičajem, obitelji, prošlošću, sumještanima. Predstavljanju ovog djela nazočio je velik broj posjetitelja. Već nas je prvi pogled na predivno uređenu pozornicu vratio nekoliko desetljeća u prošlost.

Književnu su večer predvodile ravnateljica Lareta Žubrinić, kao i učiteljica hrvatskoga jezika Mirjana Dadić, a na ovom smo događaju mogli saznati više o Pjesniku, ocu Ružice Schmid Bistrović, Pavlu Bistroviću, kao i o radnji i poruci djela „Za Barbaru“. Izabrane stihove Pavla Bistrovića pročitali su nam učenici šestoga razreda Anja Stjepanović, Lorena Hidek te Domagoj Milošević. Na kraju lijepog druženja gospođa Ružica poručila je prisutnima da svatko od nas treba biti povezan korijenjem sa svojom obitelji te smo se rastali u nadi ponovnog druženja.

Lorena Hidek, 6. razred

ZIMSKI INFORMATIČKI KAMP (INTERVJU S POLAZNICIMA)

Microsoft centar u Slatini pronašao je izvrstan način da zabavi i educira učenike naše škole tijekom zimskih praznika. Razgovarali smo s nekima od njih i evo što smo doznali:

Kada i gdje se održavao kamp?

- Kamp se održavao preko zimskih praznika, točnije 3. – 6. siječnja 2012. godine u Microsoft centru u Slatini.

O kakvom je kampu zapravo riječ?

- Radi se o zimskom informatičkom kampu u kojem smo trebali naučiti izradu vlastite igrice u programu Kodu, slikopriču u programu Photo-Story i usavršiti vještine na računalu. Cilj tog kampa bio je spojiti ugodno s korisnim te na taj način razbiti monotoniju zimskih praznika.

Tko je sve sudjelovao od učenika naše škole?

- Sudjelovali su: Tomislav Kurtić (4. razred), Melani Bubanović (5. razred), Domagoj Milošević (6. razred), Josip Žalik (6. razred), Ana Žagar, Valentina Brekalo i Ena Dujak (učenice 7. razreda)

Kako ste putovali na radionicu?

- Imali smo organiziran prijevoz pa za to nismo morali brinuti, ali ni naši roditelji.

Što ste korisno naučili u kampu?

- Voditelji Denis Bračun i Sandi Blažević educirali su nas o zaštiti na internetu, zatim naučili kako napraviti vlastitu fotopriču u programu Photo-Story, kako napraviti 3D fotografiju u programu Photo-Synth te kako kreirati vlastitu igricu u programu Kodu. Naučili smo još više o digitalnoj fotografiji i Movie Makeru. Posljednjeg dana kampa nagrađeni su najbolji radovi, a prvu nagradu osvojila je Ena Dujak, učenica 7. razreda sa svojim uratkom „To je moja Bukovica!“. Svi su polaznici dobili diplome.

Kakvi su vaši dojmovi nakon završene informatičke škole?

- Mislim da smo puno toga naučili o programima s kojima se ne susrećemo na redovnim satima informatike. Tijekom sva tri dana ugodno smo se družili i zabavljali, a samim time su nam praznici puno brže prošli.

Pitanja osmislili: Danijel Penov i Matej Puš (8. r.)

Odgovarale: Valentina Brekalo, Ena Dujak i Ana Žagar (7. r.)

MOJA MAJKA

Moja majka je meni sve,
moje srce najmilije.
Kada sam tužna i kada me nešto muči,
ona me naravno neće tući,
ona me u tom trenu i mazi i pazi.
Ona sa mnom dijeli sreću i tugu,
ona sa mnom dijeli smijeh i plač.
Hvala ti majko za sve!

Iris Penov, 3. razred

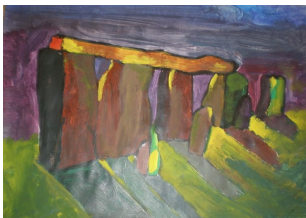
STARI HRAST

Ispred moje kuće nalazi se stari hrast. Stoji on tu već tristo godina. Pamte ga i stari i mladi u mome kraju. Oduvijek je bio moja najveća inspiracija.

Kad sam bila manja, djeca bi se okupila oko njega. Zavezali bi ljuljačku za njegovu granu i ljuljali bi se. Ponekad bi mi se činilo kao da on uživa, smiješi se i maše prolaznicima svojim snažnim granama. Njegovo je deblo puno starih i dubokih brazda. Uspravan je, vitak i ponosan nalik ogromnome orijašu. Krošnja mu je široka i snažna, a u njoj su skriveni plodovi koji nalikuju dukatima na snašinoj nošnji. U ranu zoru možeš čuti prekrasan pjev ptica. To su oni trenutci koji se pamte čitav život.

I danas odem ponekad do njega i prođem rukama po tom starom deblu. Taj će hrast zauvijek ostati u mome sjećanju. On je moje utočište, moja zvijezda sreće. Nema čovjeka koji ga ne bi volio i čeznuo za njime.

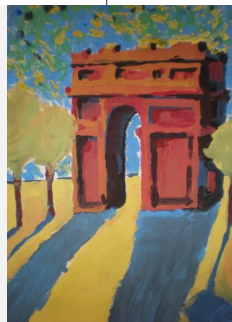
Anja Stjepanović, 6. razred

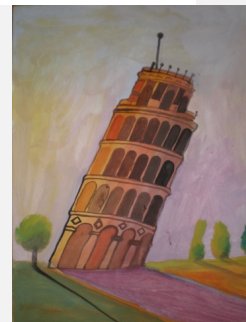
Ivan Čolić, 7. r.

Vlatka Kolembus, 7. r.

Ivan Bilavčić, 8. r.

Ena Dujak, 7. r.

Danijel Zebec, 6. r.

PRISILNO NESTAO

Jutros otvorih prozore
da mi svojim zrakama
sunce kroz prozor uđe.

Al' umjesto zrake sunca,
netko se drugi usudio
u posjet mi doći.

Kad sam bolje pogledala,
zeleno to buba bješe.
U tom trenu vrisnuh.
Strah svoj ne krij pred
njom.

Približavajući se njemu,
srce mi je snažno tuklo.
Zamahnuh prema njemu,
i tada je nešto puklo.

Sada je u mojoj sobi
puno tiše.
Nema glasnog lupkanja,
a ni zelenog nema više.

Ostalo je samo sjećanje
i malo njegovog smrada.
Martina nema više!
I ja sam mirnija od tada.

Valentina Brekalo,
7. razred

Likovni kutak

Natječaj "Moja prva knjiga"

Vlatka Kolembus, 7. r.

Ana Žagar, 7. r.

Valentina Brekalo, 7. r.

MOJE PJESME, MOJE SLIKE, MOJI SNOVI

PROLJEĆE

Tiho i polako došlo je proljeće. Svojim je dahom otopilo snijeg na obližnjim obroncima planine, a toplim rukama i nježnim glasom probudilo životinje iz dubokog zimskoga sna. Predivnom je pjesmom dozvalo ljude iz kuća, mladiće na šetnju šumom i djecu na igru. Potočići odjednom potekoše brže, živahnije i glasnije.

Ali ona... Ležala je i dalje u svome bolničkom krevetu očekujući od ovoga proljeća više nego drugi. Njezina je sudbina zapečaćena teškom bolešću. Smrt joj je suputnikom od sedme godine života otkako joj je dijagnosticiran rak. Veselila se trenutku suočavanja sa smrću jer bi se time riješila ovih muka i boli. Već punih je deset godina njezin život šetnja granicom između smrti i života. Kemoterapije i bolnice postale su joj svakodnevnice. Smrt je naučila hrabro gledati u oči. No, ovoga se proljeća dogodilo nešto posebno. Njezino se stanje poboljšalo, iako je u njezinome slučaju to značilo zatišje pred buru. Ovoga su puta hodnici bolnice bili posve drugačiji. Bila je prisutna neobična radost u samome zraku bolničke sobe. Danas napokon odlazi kući poslije tri godine provedene u bolnici. Opet će hodati svježim zrakom, svojim šumskim puteljcima i livadama.

Izašavši iz bolnice, polako je zakoračila na travu nakon dugo vremena. Bio je to poseban, ali važan korak za nju. Koračala je i dalje zelenom površinom dvorišta osjećajući svaku travku pod svojim stopalom. Smiješila se svakome prolazniku dok joj je kosom prolazio lagani povjetarac. Odjednom je stala. Udahnula je ovaj zrak i počela se vrtjeti. Kako je samo voljela to raditi... Pala je na koljena od silne vrtnje. Zaglušujuća ju je tišina obuzela tog trena. Sklopila je svoje smeđe oči i utonula u duboko zelenilo proljeća.

Ena Dujak, 7. razred

Pano izradili učenici prvog razreda

MOJE PUTOVANJE U SVEMIR

Ja i moji prijatelji pripremali smo se za izlet u svemir. Letjelica je imala čudan izgled. Bila je okrugla i imala je tri noge. Nakon dugog putovanja, stigli smo na planet Zum-Zum. Tamo sam upoznao svemirca Mateja. Družili smo se, igrali nogomet i lovili se. Kada sam došao kući, rekao sam roditeljima što sam doživio. Najprije mi nisu vjerovali, ali kada sam im pokazao slike povjerovali su mi. Taj dan bio mi je najbolji u životu.

Dominik Kapetanović, 2. razred, PŠ Miljevci

Marija Grdić, 2. r.

Sandro Dolovski, 2. r. PŠ Miljevci

Mislav Juršik, 1. r.

Domagoj Knapić, 4. r.

Vjeronaučna olimpijada 2012.

Kao i svake, i ove se godine u našoj školi održalo školsko natjecanje iz vjeronauka. Tema ovogodišnjega natjecanja bila je naslovljena «Grkokatolici». Na natječaj se prijavilo 12 učenika od 5. do 7. razreda. Za materijale iz kojih smo učili pobrinuo se naš vjeroučitelj i mentor, Đora Đorđević. Svi smo bili vrlo uzbuđeni. Nekima je ovo bilo prvo sudjelovanje na ovakvom natjecanju dok su ostali već stekli iskustvo, no unatoč tomu, trema je bila jednaka. Preostalo je samo učiti do 20. siječnja kada se održavalo školsko natjecanje.

Na školskom natjecanju svi smo se potrudili što bolje napisati test, inače je sav trud uzalud. Nakon što smo pokazali svoje znanje, povjerenstvo je ocijenilo naše uratke i

objavilo nam rezultate te smo saznali da su četiri učenice prošle na županijsko natjecanje na kojem će predstavljati našu školu. Bile su to Manuela Kribl (5. r.), Manuela Križetić (6. r.) te Ana Žagar i Valentina Brekalo (7. r.). Nakon toliko truda i učenja, stigao je i dugo očekivani dan. 27. siječnja pošle smo na županijsko natjecanje u Suhopolje i iskazale se najbolje što smo mogle te osvojile 5. mjesto! Na vjeronaučnoj olimpijadi nismo samo učili, već smo se i družili, zabavljali i upoznavali ostale natjecatelje iz drugih škola. Sve u svemu, bilo nam je odlično i nezaboravno! Sljedeće se godine nadamo još boljem rezultatu, zanimljivijoj temi i naravno prolasku na međuzupanijsko odnosno biskupijsko natjecanje u Požegu.

*Valentina Brekalo,
7. razred*

“Primili smo Isusa”

Događaj Prve svete pričesti zbio se 6. uskrsne nedjelje u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije gdje je 3. razred matične

škole (koji broji 13 učenika) zajedno s ostalim učenicima trećih razreda s područja župe prvi puta primio Isusovo tijelo. Prvoj pričesti prethodio je sakrament pomirenja ili svete ispovijedi koji su prvopričesnici primili u subotu.

Sama pričest bila je pod euharistijskim slavljem koju je predvodio naš župnik vlč. Dražen Akmačić. Naši prvopričesnici pod ravnanjem maestra Antonia Brzice uveličali su čitavo euharistijsko slavlje svojim radosnim pjevanjem.

Svi se nadamo kako će riječi pjesme koju su pjevali:

„Isuse, Isuse, u maloj bijeloj hostiji,
Isuse, Isuse, u srcu mi ostanu!“ zaživjeti u njihovim životima kako bi oplemenjivali našu

školsku kao i župsku zajednicu.

*Marija Peček,
učiteljica 3. razreda*

Moja prva sveta pričest

*Ja sam u svoje srce primila Isusa!
Svećenik je uzeo hostiju, umočio ju u vino i dao nam je.
Hostija je bila malo kisela. Osjećala sam se ugodno.
Na pričesti nas je bilo trideset i troje.
Dan prije pričesti sam se ispovijedila i bila sam jako uzbuđena! Bila sam uzbuđena zato što ću u svoje srce, u maloj hostiji, primiti Isusa.*

*Lucija Podolski,
3. razred*

Intervju u Emausu

JA: Dobar dan! Kako ste se osjećali dok ste šetali s Isusom i svojim prijateljem?

KLEOFA: Dobar dan. Ispočetka nisam niti slutio da je to bio Isus, ali nisam baš bio sretan putem jer je Isus bio mrtav.

JA: Kada vas je Isus pitao što se dogodilo, jeste li bili uplašeni?

KLEOFA: Nisam bio uplašen, ali sam bio iznenađen jer nije znao što se dogodilo.

JA: Kada je Isus prelomio kruh, jeste li ga odmah prepoznali?

KLEOFA: Jesam. Kada je prelomio kruh odmah mi je bilo jasno da to mora biti Isus.

JA: Kako je vaš prijatelj reagirao na to što ste prepoznali Isusa?

KLEOFA: Odmah se složio sa mnom. Nije bio baš previše sretan što sam ja to otkrio, ali je bio dosta iznenađen. Bilo mu je drago.

JA: Je li Isus bio po nečemu prepoznatljiv na putu?

KLEOFA: Prepoznali smo ga, ali to ni mi sami nismo znali. Srce nam je gorjelo, a oči nisu shvaćale.

JA: Jako lijepo. Bilo mi je ugodno razgovarati s vama i hvala vam što ste nam dali odgovore na sva pitanja. Doviđenja!

KLEOFA: Hvala vama što ste me intervjuirali. Drago mi je što sam pomogao koliko sam mogao. Doviđenja!

Irena Marušić, 5. razred

Posljednja večera

Posljednja večera Isusa s njegovim učenicima bila je na Veliki četvrtak. Naš spasitelj Isus Krist održao je posljednju večeru prije svog razapinjanja i strašne i bolne smrti. Kraj njega je sjedio naslonjen na njega najbolji mu prijatelj, apostol Ivan. Isus je oduvijek znao da će biti razapet u Jeruzalemu i često je to spominjao svojim učenicima. Isus je govorio svojim učenicima da će ga netko izdati za 30 srebrnjaka.

Apostoli su slušali i međusobno se čudili. Ispitivali su Isusa tko bi to mogao biti. Na večeri Isus je blagoslovio kruh, razlomio ga i dao svakom učeniku govoreći: „Uzmite i jedite! Ovo je moje tijelo koje će se za vas predati! Ovo činite meni na spomen.“

Nakon toga Isus je blagoslovio vino i rekao: „Ovo je moja krv koja će se za vas proliti. Blago

onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu.“

Lucija Podolski i Marija Štimac, 3. razred

Selo sa stotinu stanovnika

Kada bismo mgli cjelokupno svjetsko čovječanstvo svesti na selo sa stotinu stanovnika, a poštujući omjere (proporcije) svih postojećih naroda svijeta, selo bi bilo ovako sastavljeno:

- 57 Azijata, 21 Europljanin, 14 Amerikanaca (sjevernih i južnih), 8 Afrikanaca
- 52 bi bile žene, 48 muškaraca
- 70 ne-bijelaca, 30 bijelaca
- 70 nekršćana, 30 kršćana
- 6 osoba bi posjedovalo 59% sveukupnog svjetskog bogatstva i svih 6 bi bilo iz SAD-a
- 80 bi ih živjelo u kućama bez osnovnih uvjeta stanovanja, 70 bi ih bilo nepismenih
- 50 bi bilo neuhranjeno, 1 bi umirao, 1 bi se rađao
- 1 bi imao računalo, 1 (da, samo 1!) bi posjedovao diplomu

Ako se promatra svijet u svjetlu ovih podataka, potreba prihvaćanja,

razumijevanja, suosjećanja i edukacije postaje očevitna.

Razmislite o ovome:

- Ako ste se jutros probudili zdraviji no bolesniji, sretniji ste od milijun ljudi koji neće dočekati idući tjedan.
- Ako nikada niste osjetili opasnost bitke, osamljenost zatočeništva, agoniju mučenja, ugrize gladi, sretniji ste od 500 milijuna stanovnika ovoga svijeta.
- Ako možete otići u crkvu bez straha da vam prijete, zatvaraju, muče ili ubiju, sretniji ste od 3 MILIJARDE ljudi ovoga svijeta.
- Ako u vašem hladnjaku ima hrane, na vama odjeće, nad glavom imate krov i krevet u koji ćete leći, bogatiji ste od 75% stanovnika ovoga svijeta.
- Ako imate račun u banci, novac u novčaniku i nešto sitniša uokolo u nekoj kutijici, zdjelici – pripadate među 8% najbolje stojećih ljudi na svijetu.
- Ako su vam roditelji još živi, a uz to još uvijek u braku, spadate među uistinu rijetke osobe.
- Ako možete pročitati ovu poruku blagoslovljeni ste jer ne spadate među 2 milijarde onih koji ne znaju čitati.

Biser po biser... ogrica!

- Najveća hrvatska riječna luka na Dravi je... **RIJEKA**
- Najdužu kopnenu granicu Hrvatska ima s... **ITALIJOM**
- Ljudi koji ne pripadaju niti jednoj vjerskoj zajednici nazivaju se... **ŽIDOVI**
- Najveći svjetski vojno-obrambeni savez zove se... **UNICEF**
- Najrašireniji crnački jezik u Africi je japanski, a od europskih jezika najčešće su u upotrebi... **ENGLISKI, KINESKI I JAPANSKI**
- Fotografiranje, snimanje i promatranje životinja u afričkim savanama zove se... **ZOOLOŠKI VRT**
- U istraživanjima Afrike južno od Sahare sudjelovao je i hrvatski istraživač... **DRAGUTIN TADIJANOVIĆ**
- Zašto se srednji vijek naziva još i „MRAČNO DOBA“?... Zato jer nije bilo **STRUJE!**

Izreke o prijateljstvu:

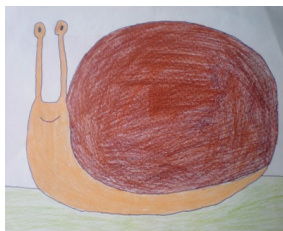
- Prijatelj je kao potok što žubori u predivnoj šumi.
- Prijateljstvo je jedna duša u dva tijela.
- Život bez prijateljstva je ništa.
- Tko bez prijatelja svijetom hoda, nikada neće naći pravi put.
- Tko prestane biti prijatelj, prijatelj nikad nije ni bio.
- Sudbina nam daje roditelje, prijatelje biramo sami.

Izreke prikupili i osmislili:

*Domagoj Krpan i Matej Puš,
8. razred*

Kakva si osoba?

- NE MOGU:** osoba koja odustaje
  - NE ZNAM:** lijenčina
  - VOLIO BIH:** sanjar
  - MOGAO BIH:** onaj koji pomalo dolazi k sebi
  - POKUŠAT ĆU:** čovjek na svojim nogama
  - JA TO MOGU:** već je na putu
  - URADIT ĆU TO:** čovjek koji radi
  - URADIO/LA SAM TO:** čovjek koji je postao šef
- Tereza Takač, 6. razred*

Iris Penov, 3. razred

*Domagoj, Manuela, Tatjana, Andrea
i Dino, 6. razred*

Domovino moja

*Domovino moja,
najljepša na svijetu,
lijepa kao rosa na crvenom cvijetu.
Domovino moja,
sreća nek' te prati,
nek' se svatko svojoj kući vrati.
Domovino moja,
ja te puno volim
i dragom Bogu za te se molim.*

Marija Štimac, 3. razred

RASTAJE SE GENERACIJA

POZDRAV OSMAŠIMA!!! :-)

Umjetničke duše koje školom ne koračaju, nego lebde glavom u oblacima, u našoj školi uvijek imaju prigodu izraziti se onako kako im to najviše odgovara. Budući da volimo kreativnost i lijepu riječ, svake školske godine organiziramo nekoliko školskih literarnih natječaja.

Iris, Lucija i Marija, 3. razred

Prvi natječaj proveden je u sklopu Mjeseca hrvatske knjige (15.10.-15.11.2011.) pod nazivom „Pjesnik u duši“. Na natječaj se prijavilo 12 učenika iz Matične škole te 3 učenika iz Područne škole Miljevci. Učiteljica hrvatskoga jezika Božica Filipović Veg i knjižničarka Eva Turza Mitrović odabrale su najbolje radove za koje su njihovi autori dobili simbolične nagrade, a svim sudionicima natječaja dodijeljena je zahvalnica. Donosimo neke od nagrađenih radova:

ŠKOLSKI LITERARNI NATJEČAJI:

Veličanstveni list

Šetao sam selom svojim vraćajući se iz škole,
umornim korakom, bolnim.
Zašuštala je staza ispred mene
pa tako zamišljenog u čudu me prene.
Ispred mene stoji list,
baš kao da je jučer mojom rukom obojio ga kist.
Veličanstven i tako žut
pred moje noge donio ga njegov put.
Osvrnem se oko sebe i vidim da jesen traje;
žuti list navješćuje:
„Jesen plodove nam svoje daje!“

Domagoj Milošević, 6. r.

Jesen u šumi

U jesen u šumi čuje se šum,
zvuk šumovit, tajnovit
nalazi se svud.
Drveće i lišće počinje šumjeti,
a životinje i ptice skrile se u šumarak,
hoće šutjeti.
Gusta je tamna šumica
puna životinja i ptica.
Skrila ih je da ih šumar ne vidi,
a lovac ne upuca.
Tu i tamo čuje se šumski jež
i on se skriva i polako bježi!

Dino Marović, 6. r.

Isus je ptica

Navečer, kad utiša se svijet,
kada spava čak i cvijet,
ja budna stojim u tišini,
u svijetu ludom, u divljini.

Pogledam tad u nebo daleko,
u oblake koji su tako visoko
i vidim jednu zlatnu zvijezdu,
a na njoj Ptica u gnijezdu.

Zatvorim oči i u mraku tom
poželim srcem i dušom svom
da na krilima anđela letim
i u Tvoje gnijezdo, Isuse, sletim.

Andrea Dolovski, 6. razred

Elena, Leona i Dominik,
2. razred PŠ Miljevci

Knjiga, moj prijatelj

Neke su knjige lake,
neke su knjige teške.
Neke nam knjige pomažu
ispraviti naše greške.

Neke knjige čitamo,
a u neke i pišemo.
Neke knjige dijelimo,
a u neke čak i rišemo.

Svaka je knjiga
zagonetka prava.
Dobroga đaka od nje
nikada ne boli glava.

Leona Kordi, 2. r. PŠ Miljevci

Dan zaljubljenih ili Valentinovo najbolji je dan za pisanje stihova, izražavanje svojih skrivenih osjećaja. Drugi smo natječaj posvetili upravo tom danu, pristiglo nam je veći broj radova, a mi smo neke, naravno, nagradili.

Kita cvijeća

Kita cvijeća, ova najveća bit će tebi sad moj dar. Nek' ti bude mila, draga, za tvoj četrnaesti rođendan.

Donijet ću ti kitu cvijeća, omiljenu boju, vrstu. Da sve si meni reći će ti i prsten na prstu.

Taj prsten i nježno cvijeće nek' ti bude uvijek znak da ljubav moja uvenuti neće sve dok dišem ovaj zrak.

Nikada zaboraviti neću lijepo ime tvoje. Samo za slatki ti osmijeh kuca srce moje.

Pjesmu malu za hrvatski napisali smo lako. Sada ova slova ovdje čitaj naopako:

!OMS ILEJPSU ARUH

Antonio Lacković i David Lehpamer, 8. razred

Antonio i David, 8. razred

Srce srcu

Ljubav je meni najljepši dar kad s ljubavlju meni dođe u san. Svaki dan sam sanjala i maštala o ljubavi.

O ljubavi sanjaš, o ljubavi pjevaš, o ljubavi maštaš, s ljubavi vladaš. Valentinovo je srce, Valentinovo je dar.

O ljubavi pišem, o ljubavi crtam. Sve to radim zbog moje ljubavi prema tebi.

Lucija Podolski, 3. razred

Bio sam prodavač u prodavaonici osmijeha

Šetao sam ulicom i naišao na prodavaonicu osmijeha. Zamislio sam da sam ja prodavač osmijeha. Odlučio sam – prodavat ću najljepše, najiskrenije, najveselije, najtoplije osmijeha! Cijeli svijet bit će sretan i nasmijan. Nitko neće biti tužan jer ja ne namjeravam prodavati one tužne i neiskrene osmijeha. Neće više biti ljudi u žalosti i suzama. Svi ljudi će biti veseli i nasmijani, zajedno sa mnom!

Prodaja bi najbolje „išla“ u veljači. Ljudi bi kupovali osmijeha koje bi koristili u veseloj pokladnoj povorci, a i u vrijeme Valentinova udvarali bi se jedni drugima na ulici osmijesima.

Mislim da bih mogao postati bogat prodajući osmijeha! I svijet bi tako postao bogatiji i ljepši!

Željko Nikić, 3. razred PŠ Miljevci

LIKOVNO-LITERARNI NATJEČAJI:

MOJA PRVA KNJIGA: Vlatka Kolembus (7. r.)

VALENTINOVSKI NATJEČAJ:

Ena Dujak (7. r.), David Lehpamer, Antonio Lacković, Antonia Peričić, Martina Čosić (8. r.), Lucija Podolski, Iris Penov (3. r.), Željko Nikić (3. r., PŠ Miljevci)

PJESNIK U DUŠI: Lucija Podolski, Iris Penov, Marija Štimac (3. r.), Andrea Dolovski, Domagoj Milošević, Manuela Križetić, Dino Marović, Tatjana Đuričić (6. r.), Leona Kordi, Elena Koleno, Dominik Kapetanović (2. r., PŠ Miljevci)

LEKTIRA U SLICI: Ana Takač, Ivona Kojić, Marija Grdić (2. r.), Izabela Štimac, Sandra Četa (1. r.), skupni rad 3. r. Šegrt Hlapić, Dominik Kapetanović, Sandro Dolovski, Elena Koleno, Leona Kordi (2. r., PŠ Miljevci)

SFERA: Domagoj Krpan, Samanta Krajdl, Antonia Peričić, Danijel Penov (8. r.)

ODJECI: Ena Dujak (7. r.)

I DOK JE SRCA BIT ĆE KROACIJE: Marin Vukomanović (6. r.)

MOJ MALI PRIJATELJ: Leonardo Kovačić, Gabrijel Fuljek, Tomislav Kurtić (3. r.)

POMAŽUĆI DRUGIMA POSTAJEMO BOLJI: Nives Znika, Jozo Parić (4. r.), Alen Šafranko, Dario Njegač (4. r., PŠ Miljevci)

ŠTO JE ZA MENE BAŠTINA: Učenici slovačkoga jezika u Područnoj školi Miljevci

Učenici koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima:

LIDRANO: Valentina Brekalo 7. r., literarni rad

GEOGRAFIJA: Tatjana Đuričić (6. r.)

MATEMATIKA: Robert Orlić (4. r.)

“Vraćam se, Zagrebe, tebi!”

Listi najzanimljivijih ekskurzija učenici naše škole definitivno mogu pridodati putovanje u Zagreb – glavni grad, upravno, gospodarsko, kulturno, prometno i znanstveno središte Hrvatske.

Učenici od 1. do 7. razreda na put su krenuli 18. svibnja 2012. već u 5:30. Putovanje je bilo ugodno, uz mnogo druženja, razgovora pa čak i pjevanja. Prvo je odredište bio Tehnički muzej, gdje su promatrali izume jednog od najpoznatijih hrvatskih izumitelja – Nikole Tesle, kao i ostale najznačajnije izume od velike važnosti u razvoju tehnologije. Učenicima je najzanimljiviji bio odlazak u pravi rudnik i promatranje toga

teškog i opasnog posla. Nakon Tehničkog muzeja čekala ih je šetnja Zagrebom, odlazak u najpoznatiju zagrebačku slastičarnicu „Ivica i Marica“, posjet Kamenitim vratima i razgledavanje katedrale na Markovom trgu. Imali su priliku vidjeti i kako izgleda radni dan naših političara u Hrvatskom saboru te kratko popričati s

nekima od njih. U uglednom zagrebačkom restoranu „Gastro Globus“ okusili su najpoznatije specijalitete Zagreba.

Zoološki vrt „Maksimir“ oduševio je kako najmlađe tako i one najstarije. Očuvani okoliš i djeci nepoznate životinje očarali su i učitelje i učenike. Imali su priliku

vidjeti kalifornijskog morskog lava, čupavouhoga lemura, šišmiše, leoparda, tigrove, lavove, papige, sove, vidre, pitone, anakonde i još mnoge druge. Učiteljice su učenike iznenadile nezaboravnim odlaskom u trgovački centar Avenue Mall, gdje su zatekli nevjerojatan izbor odjeće, obuće, nakita, razno raznih ukrasa za dom, školski pribor i još mnogo, mnogo toga.

Na putu kući učenici su se okušali u zanimljivoj kvizu znanja. Peti je razred predstavljao Mihael

Kolembus, šesti razred Anja Stjepanović, a sedmi Vlatka Kolembus. Iako je borba bila gusta, pobjedu je odnijela predstavnica 6. razreda koja je izgleda najviše zapamtila o Zagrebu. Među učenicima od 1. do 4. razreda najuspješniji je bio Robert Orlić te je dobio i priznanje. Nakon napornog, ali zanimljivog dana učenici su se sretno vratili kući uz još

više priča i dogodovština iz osnovnoškolskih dana.

Ana Žagar, 7. razred

NOVINARI:

Oni su „krivi“ za ovaj školski list! Po svim točkama optužnice osuđeni su na težak i naporan rad tijekom cijele školske godine. „Odgulili“ su svoje, a na sljedeće žrtve tek čekamo! :-)

Andrea Dolovski

Anja Stjepanović

Barbara Stjepanović

Daniel Penov

Ema Dujak

Matej Puš

**GLAVNA UREDNICA:
Ana Žagar**

Irena Marušić

Samanta Krajdl

Tatjana Đuričić

Lorena Hidek

Tereza Takač

Antonia Peričić

Valentina Brekalo